Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Θὰ εἶναι «μεστὴ κινδύνων» ἡ δεκαετία 1960-1970

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

63ον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τῆς ἐνδιαφερούσης τηλεοπτικῆς συνεντεύξεως τοῦ προέδρου Κέννεντυ τῆς 17 Δεκεμβρίου 1962:

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Κύριε Πρόεδρε, ἐσημειώσατε ἀφ' ἧς ἐποχῆς εὑρίσκεσθε εἰς τὴν Ἀρχὴν ὅτι ἡ φοβερὰ εὐθύνη διὰ τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν διαφορῶν ποὺ σᾶς χωρίζουν, ἔχει φέρει σᾶς καὶ τὸν κ. Κροῦστσεφ κάπως πλησιέστερον εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν αἴσθησιν τῆς κοινῆς εὐθύνης; Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ παρεδέχθη μίαν τοιαύτην πιθανότητα, εἰδικῶς εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε ἐνωρίτερον ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νομίζω πὼς εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Ἀνώτατον Σοβιὲτ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα, ἐξέφρασε τὸν φόβον τὸν ὁποῖον τοῦ ἐμπνέει ἡ πυρηνικὴ ἐποχή. Βεβαίως, ὅμως, ἡ προσπάθειά του εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Κούβας κατέστησε δυσκολωτέραν δι' ἡμᾶς τὴν διεξαγωγὴν ἐπιτυχῶν διαπραγματεύσεων. Τοῦτο διότι ἡ προσπάθεια του αὕτη εἶχεν ὡς σκοπὸν τὴν οὐσιαστικὴν μεταβολὴν τῆς ἰσορροπίας δυνάμεων μυστικῷ τῷ τρόπῳ.

Εἶχον ληφθῆ ἀληθῶς μέτρα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ διὰ παντὸς μέσου ἐξαπάτησίς μας· ἐσκόπευον, δέ, οἱ Σοβιετικοὶ νὰ καταστήσουν γνωστόν, τὸν Νοέμβριον, εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχον ἐπιτύχη νὰ ἐγκαταστήσουν τοὺς πυραύλους των πρὸ τῶν θυρῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὄχι πὼς εἶχον τὴν πρόθεσιν νὰ ἐξαπολύσουν αὐτοὺς τοὺς πυραύλους ἐναντίον μας διότι ἐὰν ἀπεφάσιζον νὰ ἐμπλακοῦν εἰς μίαν πυρηνικὴν σύραξιν, οὗτοι διαθέτουν τοὺς ἰδικούς των πυραύλους εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Τοῦτο, ὅμως, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ μίαν πολιτικὴς φύσεως μεταβολὴν εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων. Θὰ ἔδιδε μίαν ἐντύπωσιν μιᾶς τοιαύτης μεταβολῆς τῆς ἰσορροπίας, αἱ δὲ ἐντυπώσεις βοηθοῦν τὴν πραγματικότητα. Διὰ τοῦτο, εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι θὰ παρέλθῃ ἀρκετὸς χρόνος προτοῦ καταστῇ δυνατὸν δι' ἡμᾶς νὰ φθάσωμεν εἰς σημεῖον πραγματικῆς συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. Κροῦστσεφ. Νομίζω, ὅμως, ὅτι ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ εἰς τὸν λόγον του ὅτι ἀντιλαμβάνεται τὸ πόσον ἐπικίνδυνος εἶναι ὁ κόσμος εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν. Τὸ κύριον πρόβλημα ἔγκειται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Σοβιετικῶν νὰ ἐπεκτείνουν τὴν ἰσχύν καὶ τὴν ἐπιρροήν των. Ἐὰν ὁ κ. Κοῦστσεφ ἀπεφάσιζε νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ Σοβιετικοῦ λαοῦ νὰ φροντίσῃ ὅπως βελτιωθοῦν αἱ βιοτικαί του συνθῆκαι, ὅπως προστατευθῇ ἡ ἀσφάλειά του, δὲν θὰ ὑπῆρχε οὐδεὶς λόγος ὁ ὁποῖος νὰ ἠμπόδιζε τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, εὑρισκομένας εἰς ἀπόστασιν χιλιάδων μιλίων ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἡ μία τῆς ἄλλης, χώρας πλουσίας, χώρας τῶν ὁποίων οἱ λαοὶ εἶναι τόσον δραστήριοι, νὰ διαβιώσουν ἐν εἰρήνῃ. Ὑπάρχει, ὅμως, πάντοτε ἡ σταθερὰ ἐμμονὴ τὴν ὁποίαν οἱ Κινέζοι ἐπιδεικνύουν μὲ τόσον πολεμικὸν τρόπον καὶ τὴν ὁποίαν ἔχουν, ὡσαύτως, ἐπιδείξει καὶ οἱ Σοβιετικοὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις, τοῦ νὰ μὴν ἀποφασίζουν νὰ ἀποδεχθοῦν ἕνα κόσμον αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ἀλλὰ μόνον ἕνα κόσμον κομμουνιστικόν... Αὐτὴ ἡ ἐμμονὴ των ἀποτελεῖ τὸν πραγματικὸν κίνδυνον· ὁ συνδυασμὸς τῶν δύο αὐτῶν ἀντιμαχομένων πολιτικῶν συστημάτων, εἰς τὸν κόσμον, εἰς μίαν πυρηνικὴν ἐποχή, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καθιστᾶ τὴν δεκαετίαν 1960—1970 τόσον ἐπικίνδυνον.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὁ πρεσβευτὴς Κένναν, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀρκετὰς γνώσεις περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἀνέφερεν εἰς ἓν τῶν προσφάτως ἐκδοθέντων βιβλίων του ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε νὰ ἀντιμετωπίσετε ἐν προκειμένῳ εἶναι ἕνας τυποποιημένος τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, ὅτι εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν χωρεῖ οὐδεμία παρανόησις, καὶ ὅτι τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οἱ Σοβιετικοὶ δύνανται νὰ ἀντιληφθοῦν εἶναι ὅταν τοὺς φέρῃ κανεὶς ἀντιμετώπους μὲ γεγονότα καὶ τοὺς δηλώσῃ: «Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἀποφασίσει νὰ πράξωμεν». Αὐτὸν τὸν τρόπον ἐνεργείας ἀντιλαμβάνονται οἱ Σοβιετικοί. Κύριε Πρόεδρε, ἐπεναήσατε μήπως κανένα τρόπον μέσω τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύνασθε νὰ πείσετε τὸν κ. Κροῦστσεφ νὰ ἴδῃ τὰ πράγματα ὑπὸ ἄλλο πρίσμα· νὰ τὸν κάμετε νὰ ἀντιληφθῇ πραγματικῶς, ὅτι εἶσθε ἀπολύτως εἰλικρινὴς καὶ ἀποφασισμένος νὰ τηρήσετε αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγετε; Ἢ μήπως αὐτὸ εἶναι ἀπολύτως...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τοῦτο εἶναι ἀληθῶς, δύσκολον. Ἀναφερόμενος καὶ πάλιν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Κούβας, νομίζω, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἐνδιαφέροντος εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις εἶχον χάσει πᾶσαν ἐπαφήν. Δὲν νομίζω ὅτι δὲν προβλέπομεν τὴν πιθανότητα τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν Κούβαν πυραύλων ἀπὸ μέρους τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἁπλῶς διότι ἐθεωρούσαμεν μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν παράλογον, ὡς ἀπεδείχθη βραδύτερον. Ἤδη, οἱ Σοβιετικοὶ ἠγέται προφανῶς ἐφαντάσθησαν ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐνέργειάν των αὐτήν, μυστικῷ τῷ τρόπῳ καὶ ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ τὴν ἀπεδέχοντο, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν Σοβιετικῶν ἐπὶ τῶν προθέσεών μας ὑπῆρξεν ἐσφαλμένη.

Ἤδη ἐὰν ἀνατρέξετε εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ παρόντος αἰῶνος κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Α΄ παγκόσμιος πόλεμος προεκλήθη, πράγματι, ἐξ αἰτίας μιᾶς σειρᾶς παρανοήσεων ἐν σχέσει μὲ τὰς προθέσεις τῶν ἄλλων, ἀσφαλῶς ὁ Β΄ παγκόσμιος πόλεμος προεκλήθη διότι ὁ Χίτλερ ἐπίστευσεν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ τὴν Πολωνίαν, ὅτι ἡ Βρετανία πιθανὸν νὰ μὴν ἀπεφασίζε νὰ ἐμπλακῇ εἰς πόλεμον μετὰ τὴν ἧττα τῆς Πολωνίας· ἐάν, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Κορέας, οἱ Βορειοκορεᾶται δὲν εἶχον τὴν ἐσφαλμένην ἐντύπωσιν ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπέμβωμεν, καὶ ἡμεῖς δὲν εἴχομεν τὴν ἐπίσης ἐσφαλμένην ἐντύπωσιν ὅτι δὲν θὰ ἐπενέβαινον εἰς τὸν ἀγῶνα οἱ Κινέζοι, ἡ κατάστασις θὰ εἶχεν ἴσως διάφορον ἐξέλιξιν.

Ἐὰν ἐξετάσητε ὅλας αὐτὰς τὰς παρανοήσεις αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν, κατὰ καιρούς, ἐνόπλους συρράξεις, καὶ κατόπιν μελετήσητε τὰς περιπτώσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, χωρῶν τόσον μακρὰν ἡ μία τῆς ἄλλης ἀπὸ ἀπόψεως πεποιθήσεων, ἡμᾶς μὲν πιστεύοντας εἰς ἕνα κόσμον ἀνεξαρτήτων, κυριάρχων καὶ διαφόρου χαρακτῆρος ἐθνῶν, αὐτοὺς δὲ πιστεύοντας εἰς ἕνα μονολιθικὸν κομμουνιστικὸν κόσμον, προσθέσετε δὲ εἰς αὐτὴν τὴν ἀντίθεσιν τὸν πυρηνικὸν παράγοντα, τότε ἀντιλαμβάνεσθε τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καθιστᾶ τὴν ἐποχήν μας εἰς τόσον βαθμὸν ἐπικίνδυνον, ὡς εἶπον προηγουμένως, καθὼς καὶ διατί πρέπει νὰ προχωρήσωμεν μετὰ σταθερότητος, μετὰ προσοχῆς, ἀλλὰ καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν πληρέστερον πληροφορημένοι περὶ τῶν προθέσεων τῶν ἄλλων. Τὸ παραμικρὸν λάθος ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἢ ἀπὸ μέρους μας δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ ἀνάφλεξιν. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, εἶναι πολὺ εὐκολώτερον νὰ ἐκφωνοῦμεν λόγους εἰς τοὺς ὁποίους νὰ ἀναπτύσσωμεν μερικὰ ἀπὸ τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ πράξωμεν. Νομίζω, ὅμως, ὅτι οἱοσδήποτε ἤθελεν ἐξετάσει τὰ μοιραῖα ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ εἶχε ἡ χρῆσις τῶν ἀτομικῶν ὅπλων σκεφθῆ δέ, συγχρόνως, τὴν πλήρως διεστραμμένην εἰκόνα τὴν ὁποίαν ἔχουν περὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν οἱ κομμουνισταί, καθὼς καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν αὐτούς, τότε ἀντιλαμβάνεταί τις εὐκόλως τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καθιστᾶ τὴν δεκαετίαν 1960—1970 τόσον μεστὴν κινδύνων.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὑπῆρξε μία περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν εἴχατε ἐπαφήν, σᾶς ὡμίλησε, σᾶς ἔδωσε τὴν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν ἐκδοχήν του περὶ ἀπουσίας κάθε πυραύλου ἀπὸ τὴν Κούβαν, περὶ ἀπουσίας ἐπιθετικῶν πυραύλων εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην. Εἴχατε λοιπὸν ἐπαφήν. Τί ἔπρεπε νὰ κάμετε; Ἔπρεπε νὰ σηκωθῆτε, νὰ τρίξετε τὰ δόντια σας καὶ νὰ βαδίσετε γύρω ἀπὸ τὸ κάθισμα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὄχι. Τοῦ ἀνέγνωσα τὰς δηλώσις μου τὸν Σεπτέμβριον, εἰς τὰς ὁποίας ἐλέγομεν ὅτι θὰ ἀνελαμβάνομεν δρᾶσιν ἂν ἀπέστελον εἰς τὴν Κούβαν πυραύλους. Δὲν ἀπήντησε. Νὰ διατί λέγω ὅτι εὑρισκόμεθα ἀρκετὰ μακρὰν ἀπό... Ὁ κ. Κροῦστσεφ καὶ ἐγὼ εἴμεθα εἰς τὴν ἰδίαν μοῖραν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἀμφότεροι ἔχομεν τὸ πυρηνικὸν αὐτὸ δυνομικόν, καὶ ἀμφότεροι θέλομεν νὰ προστατεύσωμεν τοὺς πληθυσμούς μας. Ἐκεῖ ὅπου δὲν συναντώμεθα εἶναι τὸ ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ἐπεκτείνουν τὴν ἰσχύν των καὶ εἶναι ἀποφασισμένοι πρὸς τοῦτο, εἰς τὴν Κούβαν δὲ ἐπέδειξαν τὴν θέλησίν των νὰ ριψοκινδυνεύσουν πολλὰ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ προκαλέση μίαν ἄμεσον σύγκρουσιν. Ὅπως γνωρίζετε, ἔμεινα μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν εἰς τὴν Βιέννην ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ λόγου ποὺ ἐξεφώνησετὴν ὅην Ἰανουαρίου 1961 καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον εἶπεν ὅτι πρόθεσιν εἶχε νὰ ὑποστηρίξῃ ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας. Ἀνέφερα ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ὁδηγοῦνται πρὸς μίαν ἀπ' εὐθείας ἀντιμετώπισιν, αὐτὸ δὲ συνέβη εἰς τὴν Κούβαν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληθυνθοῦν τὰ περιστατικὰ αὐτὰ διότι δὲν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι εἰς κάθε περίπτωσιν ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ ἀποσύρεται ὅπως ἔπραξεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κούβας. Αἱ δὲ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εὑρίσκουν δύσκολον νὰ ὑποχωρήσουν ὅταν διακυβεύονται τὰ ζωτικά μας συμφέροντα.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΠΑΝΘΕΟΝ

Τὸ πιὸ μοντέρνο περιοδικὸ προσαρμοσμένο στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου ἀναγνώστη

Τὰ ὡραιότερα ἀναγνώσματα, νουβέλες, διηγήματα
Σελίδες ἀφιερωμένες στὸν ἑλληνικὸ κινηματογράφο, θέατρο, τέχνες
Ἐγκυκλοπαιδικὰ θέματα
Σελίδες μόδας, νοικοκυριοῦ

●●●

Ἐκτύπωσις καλλιτεχνική
Τετραχρωμίες Φῶτο-ὄφσετ

ΠΑΝΘΕΟΝ

Τὸ πιὸ τέλειο περιοδικὸ ποικίλης ὕλης, πραγματικὸ στολίδι κάθε Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας

124 ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΡΧ. 5

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΧΩΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 1ην Μαρτίου εἰς ὅλους τοὺς Δικηγορικοὺς Συλλόγους τῆς χώρας θὰ διεξαχθῶσιν ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν τῶν Διοικήσεων τῆς προσεχοῦς τριετίας. Εἰς τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον Ἀθηνῶν, τὸν κατ' ἐξοχὴν ἐπιστημονικὸν Σύλλογον τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ τῶν ἄλλων συνδυασμῶν, κατέρχεται καὶ ὁ συνδυασμὸς τῆς ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. Τοῦ συνδυασμοῦ αὐτοῦ μετέχει, ἐκτιθέμενος ὡς ὑποψήφιος σύμβουλος καὶ ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης μας καὶ ἔγκριτος τῶν Ἀθηνῶν δικηγόρος καὶ Ξενοφῶν Χατζησάραντος.

Ἡ ἐφημερίς μας δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος πρὸ αὐτῆς τῆς ὑποψηφιότητος. Γνωρίζουσα τὴν ἐργατικότητα, τὸ ἀπροσωπόληπτον καὶ ἀποτελεσματικὸν τῶν ἐνεργειῶν, ὡς καὶ τὰ πνευματικὰ ἐφόδια καὶ τὴν νομικὴν κατάρτισιν καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν τοῦ καλοῦ καὶ πολυτίμου συνεργάτου μας ζητεῖ ἀπὸ τοὺς συμπολίτας δικηγόρους τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ὅπως καὶ τοὺς φίλους ποὺ μᾶς τιμοῦν διὰ τῆς φιλίας των ὅπως ὑποστηρίξουν τὴν ἐκλεκτὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ὑποψηφίου Συμβούλου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Ξενοφῶντος Χατζησαράντου, διότι ἀναντιρρήτως οὗτος θὰ προσφέρῃ πολλὰ εἰς τὸν Σύλλογον ἐκλεγόμενος Σύμβουλος.

ΤΑ ΚΑΘΟΡΙΣΘΕΝΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΝ ΠΟΣΟΣΤΑ ΚΕΡΔΟΥΣ ΚΕΝΤΡΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ

Ἡ Ἀγορανομικὴ Ἐπιτροπὴ Πατρῶν δι' ἀποφάσεώς της καθώρισε τὰ ποσοστὰ κέρδους ἐπὶ τῶν προσφερομένων παρὰ τῶν διαφόρων Κέντρων εἰδῶν, κατὰ τὴν περίοδον τῶν Ἀπόκρεω, ἤτοι ἀπὸ 19ης Φεβρουαρίου ἕως καὶ τῆς 15 Μαρτίου καθ' ἣν ταῦτα μετατρέπονται εἰς χορευτικὰ τοιαῦτα, ὡς ἀκολούθως:

1) Χορευτικαὶ αἴθουσαι Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ Πανθέου θὰ ἐπιβαρύνουν τὰ παρ' αὐτῶν προσφερόμενα εἴδη, ἤτοι ποτά, τυρούς, φροῦτα καὶ μεγάλα γλυκίσματα μὲ ποσοστὸν κέρδους 225% ἐπὶ τῆς τιμῆς κτήσεως τούτων. Εἰς τὰς τιμὰς ταύτας δὲν συμπεριλαμβάνεται τὸ ὑπὲρ τῶν περιποιητῶν φιλοδώρημα καὶ ὁ τυχὸν ἐπιβληθησόμενος φόρος πολυτελείας.

2) Ἑστιατόρια καὶ Κέντρα Α΄ κατηγορίας διατηροῦντα μόνιμον ὀρχήστραν ἐκ πέντε (5) τουλάχιστον ὀργάνων, θὰ ἐπιβαρύνουν τὰ παρ' αὐτῶν προσφερόμενα εἴδη ἤτοι: ποτά, τυρούς, φροῦτα καὶ μεγάλα γλυκίσματα μὲ ποσοστὸν κέρδους 120% ἐπὶ τῆς τιμῆς κτήσεως τούτων, τὰ δὲ φαγητὰ κατὰ 30% πλέον τῶν ἰσχυουσῶν τιμῶν.

Τὰ ἐκ τῶν ἄνω Κέντρων διατηροῦντα ὀρχήστραν μόνιμον ἐκ τριῶν (3) ὀργάνων, τὸ ποσοστὸν κέρδους διὰ τὰ ποτά, φροῦτα, τυροὺς καὶ μεγάλα γλυκίσματα καθορίζεται εἰς 100% καὶ διὰ τὰ φαγητὰ εἰς 10%.

3) Ἑστιατόρια καὶ Κέντρα Β΄ Γ΄ καὶ Δ΄ κατηγορίας μὲ ὀρχήστραν ἐκ πέντε (5) ὀργάνων θὰ ἐπιβαρύνωσι, τὰ μὲν ποτά, φρεῦτα, τυροὺς καὶ μεγάλα γλυκίσματα μὲ ποσοστὸν 80%,ἐπὶ τῆς τιμῆς κτήσεως τούτων, τὰ δὲ φαγητὰ μὲ ποσοστὸν 20%.

Τὰ ὡς ἄνω ποσοστὰ θὰ μειοῦνται κατὰ 10 μονάδας, ἐφ' ὅσον ἡ ὀρχήστρα ἀποτελεῖται ἐν τριῶν (3) ὀργάνων.

4) Καφενεῖα καὶ ἄλλα κέντρα παρέχοντα τὰς αἰθούσας των διὰ χορεὺς καὶ ἑσπερίδας θὰ εἰσπράττωσι τὰς ἀντιστοίχους τιμάς τῶν ἑστιατορίων, κατηγορίας εἰς ἣν ἀνήκουσι, προσηυξημένας, λόγω λειτουργίας μουσικῆς, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὁριζόμενα διὰ τὰ φαγητά, διὰ δὲ τὰ ποτά, φροῦτα, τυροὺς καὶ μεγάλα γλυκίσματα μὲ ποσοστὸν κέρδους ἐπὶ τῆς τιμῆς κτήσεως τούτων 80%.

Ἐφ' ὅσον εἰς τὰ κέντρα ταῦτα λειτουργεῖ μόνον ραδιογραμμόφωνον τὸ ποσοστὸν κέρδους ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω, καθορίζεται εἰς 40%.

Πλέον τῶν, κατὰ τὰ ὡς ἄνω, προκυπτουσῶν τιμῶν θὰ εἰσπράττωσι καὶ τὸ ὑπὲρ τῶν περιποιητῶν φιλοδώρημα.

Κέντρα μὴ διατηροῦντα ὀρχήστραν οὐδεμία ἐπιβάρυνσις ἐπιτρέπεται.

Ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθώρισε τιμὴν μπύρας «ΝΤΟΜΙΝΟ», παραγωγῆς ἐργοστασίου «Π. Μάμου Α. Ε.», ὡς ἀκολούθως:

α) Τιμὴν ἐργοστασίου δραχ. 7,37 κατὰ φιάλην τῶν 500 γραμμαρίων.

β) Τιμὴν πρατηρίου (ἀντιπροσώπου) δραχ. 7,70 κατὰ φιάλην τῶν 500 γραμ.

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ

Εἰς ἀπάντησιν τῆς διατριβῆς τῶν κ. κ. Μίντζα καὶ Σμυρίλιου, τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 11ης τρέχ. ἐλάβομεν ἀπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου (πρόεδρος κ. Κυρ. Μάνθος καὶ γεν. γραμματεὺς κ. Γεώργ. Λιούμης) μακροσκελὲς ἔγγραφον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφέρονται καὶ τὰ κάτωθι:

«Ἡ σημερινὴ διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Ἑλλάδος, ἐξελέγη κατόπιν γενικῆς συνελεύσεως (Συνεδρίου) 500 ἀντιπροσώπων ἐξ ὁλοκλήρου τῆς χώρας, συγκληθείσης ἐν Ἀθήναις τὸν παρελθόντα Ἰούνιον, ἐπιμένως αὕτη εἶναι αἱρετὴ καὶ ἀπολαμβάνει πλήρως τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἐθνικῆς μας τάξεως, ἡ ὁποία θὰ κληθῇ καὶ πάλιν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1965 διὰ νὰ ἐκλέξῃ νέαν διοίκησιν.

Τὰ πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου 30.000.000 δρχ. ἐδόθησαν μὲν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ε. Κ. τὴν ὁποίαν ηὐχαριστήσαμεν καὶ θὰ εὐγνωμονοῦμεν πλὴν ὅμως εἶχον ἀποφασισθῆ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 98)7—6—63 πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ λόγους τυπικοὺς (ἐγγύησις δημοσίου, ὑπογραφὴ συμβάσεως κλπ.) παρῆλθεν ἓν ἑξάμηνον καὶ ἐμεσολάβησαν δύο εἰσέτι ὑπηρεσιακαὶ κυβερνήσεις (κ. κ. Πιπινέλη, Μαυρομιχάλη).

Διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ 15θημέρου καὶ 5% εἰς τοὺς ἀναπήρους καὶ τὰ θύματα πολέμου ἀπαιτεῖται νόμος, ἐνῷ ἀφ' ὅτου ἀνεφύησαν ταῦτα δὲν ὑπῆρξεν Βουλή, ἐν τούτοις ἔχομεν διαβεβαιώσεις ὅλων τῶν ἁρμοδίων παραγόντων ὅτι αἱ παροχαὶ αὗται θὰ χορηγηθοῦν καὶ εἰς τοὺς ἀναπήρους καὶ τὰ θύματα πολέμου, εἰδικῶς δὲ διὰ τὸ 5% ὑπάρχει ἐγκεκριμένον κονδύλιον (δηλώσεις κ. Κ. Μητσοτάκη εἰς τὸν Τύπον τῆς 30—1—64).

Οὐδὲν κεκτημένον δικαίωμα τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου κατηργήθη διότι:

1. Ἡ κατάργησις τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν. 1487)50 ἔλαβεν χώραν δυνάμει νεωτέρας διατάξεως Νόμου (παρ. 1 ἄρθρου 6 Ν. Δ. 3748)57) ἥτις καθώρισεν πενταετῆ προθεσμίαν ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 30 καὶ δὲν διεμαρτυρήθησαν οἱ ἐπιστολογράφοι σας διὰ τὸν τεθέντα περιορισμὸν τὸ 1957 ὅτε συμμετείχον εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Συνομοσπονδίας διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2. Δικαίωμα ἀπαλλαγῆς τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εἰσφορῶν οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐφ' ὅσον ἡ Ὁλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 658)62 ἀποφάσεώς της ἀπεφάνθη ὅτι τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. 3718)57 δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ εἰσφορῶν.

3. Ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ. 4257)62 περιορισμὸς εἰς τὰ ἀναπηρικὰ αὐτοκίνητα ἵνα μὴ ὑπερβαίνουσι ταῦτα τὸ βάρος τῶν 800 κιλῶν καὶ συνεπῶς νὰ εἶναι μικροῦ μεγέθους, ὑπαγορεύθη ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὰ μεγάλου μεγέθους ἀναπηρικὰ αὐτοκίνητα ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς ξένους σκοποὺς καὶ οὐχὶ δι' ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖον πράγματι ἐχορηγήθησαν (διὰ τὴν προσωπικὴν χρῆσιν τῶν ἀναπήρων). Παρὰ ταῦτα διεμαρτυρήθημεν πρὸς τὴν τότε κυβέρνησιν διὰ τὴν μείωσιν καὶ ἐζητήσαμεν τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ προϊσχύοντος καθεστῶτος.

4. Αἱ ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις περὶ πιστοποιητικῶν ἀπορίας στηρίζονται ἐπὶ νόμων καὶ δὲν ἀφοροῦν μόνον τοὺς ἀναπήρους καὶ τὰ θύματα πολέμου ἀλλὰ ὅλους τοὺς ἀπόρους Ἕλληνας πολίτας.

5. Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ὑπεβλήθησαν ἁρμοδίως ὑπὸ τῆς Συνομοσπονδίας τὰ ὑπ' ἀριθ. 1057)62, 1080)62, 2712)62, 2726)62 κλπ. ὑπομνήματα καὶ ἐγένοντο αἱ δέουσαι παραστάσεις πρὸς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς καὶ πάντας τοὺς κ. κ. βουλευτὰς τῆς Νομοθετικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

6. Ἐπίσης ἡ Διοίκησις ἀντιμετώπισεν καταλλήλως τὴν δήλωσιν μάρτυρός τινος εἰς τὴν γνωστὴν δίκην τῶν πλαστῶν γνωματεύσεων τῶν 150 ἀναπήρων πολέμου ἥτις δὲν πρέπει νὰ διαφεύγῃ τῆς μνήμης ὑμῶν καὶ τῶν ἐπιστολογράφων σας.

7. Οὐχὶ μόνον δὲν περιεκόπη ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Α.Θ.Π. ἀλλὰ τοῦτο ἐπεχορηγήθη κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν διὰ τῶν ἑξῆς ποσῶν, ἐφ' ἅπαξ μὲν διὰ 8.000.000 δρχ. τὸ 1958 2.500.000 δρχ. τὸ 1959, 5.000.000 δρχ. τὸ 1960 καὶ 30.000.000 δρχ. τὸ 1963, παγίως δὲ διὰ ποσοῦ 5.000.000 δρχ. ἐτησίως κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 97)19—7—62 πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Παρὰ ταῦτα ἀναγνωρίζοντες ὅτι δὲν ρυθμίζονται ἐπαρκῶς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Ταμείου ζητοῦμεν δι' ὑπομνημάτων καὶ παραστάσεών μας τ